

Oni są moim ciężarem i moim smutkiem (SVP)

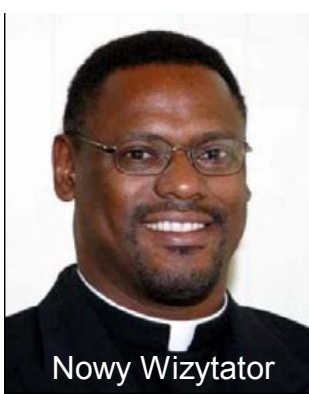
NUNTIA

Biuletyn miesięczny Kurii Generalnej Zgromadzenia Misji

Edycja polska nr 3 marzec 2009

Trzej Wizytatorzy
Rekonfiguracji

Nowy Wizytator

Nowy podział Prowincji CM
w USA

Kuria Generalna:

Rada Generalna w dniach 2-7 marca odbyła posiedzenia *Tempo Forte*. Informacje na ten temat przekazane zostały obficie w liście Przełożonego Generalnego. W tym czasie dom był pełen, ponieważ z powodu zebrania, do już kompletnej wspólnoty przybyli kolejni Misjonarze.

Przede wszystkim ucieszyła nas obecność trzech Wizytatorów z USA, którzy przybyli celem zaprezentowania Radzie wyników prac nad rekonfiguracją swoich prowincji, której kulminacją jest wybór Wizytatora nowej prowincji – **księdza Perry'ego F. Henry'ego**. Zdjęcia i grafika u góry strony ilustrują to wydarzenie.

Przez kilka dni towarzyszyli nam także nowy dyrektor *Vincentian Solidarity Office*, **ks. Miles Heinen**, i jego asystent **p. Scott Fina**, wspólnie z poprzednim dyrektorem, br. Peterem Campbell'em, który przekazywał obowiązki.

W końcu był z nami, **ks. John Freund**, webmaster *Famvin.org* i *Cmglobal.org* pokazując jak restrukturyzować te serwisy dla Zgromadzenia.

Z powodu bliskości do Kurii **ks. Jean'a Landousies** odnotowujemy tutaj radosną wiadomość o jego szczęściu z powodu towarzyszenia Ojcu Świętemu w jego podróży do Afryki ostatnio.

Prowincje :

USA - Środkowy Zachód. Misja w Kenii, Wizyta Przełożonego Generalnego.

Wizyta trwała od 12 do 19 marca 2009. W swoim sprawozdaniu, które w całości zostanie opublikowane w *Cmglobal*, Przełożony Generalny podkreśla działalność De Paul Centre: ośrodka z trzema poziomami kształcenia oraz warsztatem meblarskim. W seminarium, w Centrum, przebywa 8 osób w postulacie, 17 studentów filozofii i pięciu studentów teologii lub podyplomowych. W Seminarium Internum jest 7 seminarzystów z Prowincji Środkowo-Zachodniej USA i dwóch z Regionu Kamerunu. Przełożony Generalny odprawił Mszę św. ze wszystkimi mieszkańcami Centrum. Jednego dnia wieczorem miało miejsce spotkanie studentów De Paul Centre. W trakcie zadawali wiele pytań, w których widać było ich godne uwagi i wyraźne zainteresowanie międzynarodowym charakterem Zgromadzenia i Rodziny Wincentyńskiej.

Podobnie, Tangaza College wybija się jako seminarium międzyzakonne, w którym pracuje większość z 60 wspólnot zakonnych obecnych w tym regionie. Nasi konfratry z prowincji środkowo-zachodniej, a także kilku gościnnie, wykładają w seminarium. Tutaj możemy zobaczyć przekazaną przez Prowincję Wschodnią USA bibliotekę z dawnego Mary Immaculate Seminary w Northampton, Pensylwania.

Kolejnym dziełem misyjnym, na które wskazuje Przełożony Generalny jest praca Sióstr Miłosierdzia działających w Kenii na czterech placówkach. Niektóre z tych miejsc odwiedził: dom Projektu DREAM – ośrodek dla dzieci chorych na AIDS, kobiet i starszych, które podejmują starania by odzyskać zdolność do dbania o siebie; więzienie dla kobiet; praca w środowisku ubogich itd. 15 marca, uroczystość św. Ludwika, im poświęcił celebując Eucharystię i rozmawiając ze wszystkimi siostrami w misji. Jest to teren działania Prowincji Irlandii, na którym współdziałają Siostry z USA, Irlandii, Wielkiej Brytanii, Erytrei, Etiopii, Nigerii i innych.

Relacjonując swoją wizytę, Przełożony Generalny wskazał szczególnie na dwóch starszych konfratrów z prowincji środkowo-zachodniej, którzy mi podeszłego wieku – 80 i 86 lat – nadal, w pełny wymiarze, pracują w Seminarium św. Karola. Przełożony Generalny bardzo interesuje się seminarzystami. W Seminarium Internum odprawił Mszę św. i odbył długie spotkanie z nimi.

Okazując swoje zainteresowanie promocją Rodziny Wincentyńskiej odwiedził dwie wspólnoty Braci Miłosierdzia (*Fratres Misericordiae* i *Fratres Caritatis*).

Wizyta dała Przełożonemu Generalnemu wiele powodów do radości – nieformalne spotkania ze wszystkimi, wspomnienie braterskiej atmosfery pożegnalnej uczyły w De Paul Centre, oraz przekonanie, że zobaczył wzorcową misję, dobrze prosperującą ze wspaniałym programem formacyjnym, prawdopodobnie najlepszym nie tylko w Afryce, ale w całym Zgromadzeniu Misji. Misja kenijska zmierza ku przekształceniu się w prowincję jeżeli tak bezie Wola Boża, by w ten sposób wzmocnić obecność Zgromadzenia na ziemi afrykańskiej. Misja współpracuje z Siostrami Miłosierdzia, lecz musi się nadal rozwijać, ze wzmoczoną intensywnością, w Rodzinie Wincentyńskiej.

Rzym. Wizytacja kanoniczna. (7-26 stycznia 2009). Ze sprawozdania ks. José Antonio Ubillus'a, Asystenta Generalnego. W trakcie całej wizytacji, ks. Ubillusowi towarzyszył ks. Pietro Angelo Fanzaga z Prowincji Turynu.

Ks. Ubillus oznajmił, że był pod wrażeniem widząc, że Prowincja, mimo pewnych trudności i wyzwań jest Wincentyńska zarówno co do ducha jak i dzieł: misje ludowe, formacja i przygotowanie do kapłaństwa, ewangelizacja i posługa ubogim, towarzyszenie Rodzinie Wincentyńskiej, szczególnie Siostr Miłosierdzia.

Ks. Ubillus wyraził także wielką wdzięczność za braterskie przyjęcie z jakim się spotkał we wszystkich wspólnotach oraz za miłe wrażenie jak wywarło na nim duszpasterstwo prowadzone przez Misjonarzy.

Kontynuując swoje sprawozdanie wyróżnił te, które uznał za najważniejsze:

■ Wspólnota parafii **Tor Sapienza**, w której priorytetem są grupy neokatechumenalne, promujące i otwarte na inne grupy i ruchy, wśród których są te zajmujące się

pomocą najbardziej potrzebującym. ■ Dom **San Silvestre a Quirinale**, gdzie wspólnota prowadzi rezydencję dla księży, w której grupa młodych kapłanów, również naszych własnych, odnajduje komfortowe miejsce w pobliżu uniwersytetów i instytutów, gdzie mogą studiować w przyjaznym klimacie.

■ Trzy sektory, na jakie podzielony został dom w **Sienie** – Dom Misyjny jako ośrodek dla chorych i starszych Misjonarzy, w tym prowincjalną infirmerię; dom opieki dla świeckich w podeszłym wieku, który zajmuje większą część budynku; oraz rezydencję Sióstr Miłosierdzia, z które oddają się opiece nad starcami, a część z nich w podeszłym wieku nadał uczestnicy wżyciu wspólnotowym z tymi, które są jeszcze aktywne.

■ Wspólnota we **Florencji**, której podstawowym dziełem są misje ludowe, ale która angażuje się także w animację Rodziny Wincentyńskiej, szczególnie Sióstr Miłosierdzia, Wolontariuszy Wincentyńskich (AIC), Młodzieży Wincentyńskiej (JMV), Stowarzyszenia św. Wincentego a Paulo, a także opiekuje się powierzonym wspólnocie kościołem i posługą przy Sakramencie Pojednania w katedrze.

■ Parafia Najświętszego Serca w **Grosseto** – miejsce, gdzie bardzo dobrze przygotowane celebracje liturgiczne i życie sakramentalne łączą się z

pomocą społeczną najbardziej potrzebującym, szkołą dla dzieci i innymi potrzebami wspólnoty parafialnej. ■ Pomoc młodzieży w potrzebie, projekt zainicjowany kilka lat temu przez ks. Matteo Tagliaferri w Trivigliano, który niektórzy już ukończyli, służy różnym ośrodkom w których jest kontynuowany a przenoszony jest także na pomoc dorosłym.

■ **Kolegium Leonianum**, wspiera dzieło posługi klerowi i księżom-studentom ze Zgromadzenia, w którym mieszczą się Wincentyńskiej Centrum Liturgiczne nadal świadczące nie ocenioną pomoc Zgromadzeniu i Kościołowi, Narodowe Centrum Wolontariatu Wincentyńskiego (AIC), Regionalne Centrum Miejskie oferujące bezpośrednią pomoc ubogim. Do tych dzieł dołącza gościnność okazana Uniwersytetowi św. Jana z Nowego Jorku, który w tutejszym kampusie proponuje edukację na poziomie uniwersyteckim. ■ Parafia „Maria Regina Mundi” w Bolonii, która podobnie jak wspomniana w Grosseto, łączy liturgię z życiem sakramentalnym, pomocą społeczną i innymi potrzebami wspólnoty parafialnej.

■ Dzieło prestiżowego seminarium Kolegium Alberoni w Piacenzie to przede wszystkim aktywna działalność tworzących wspólnotę Misjonarzy, przy kształceniu i formacji seminarzystów diecezjalnych i naszych studentów, przy posłudze w Uniwersytecie Katolickim, w parafiach, wspieraniu Rodziny Wincentyńskiej, zwłaszcza Sióstr Miłosierdzia, i w więzieniu.

Paryż. Wizytacja Kanoniczna (16 stycznia – 28 lutego). Ze sprawozdania Asystenta Generalnego, ks. Gerarda Du:

Wieczorem, przed rozpoczęciem wizyty odbyło się wstępne spotkanie wspólnoty Domu Macierzystego, na którym przedstawiono cele wizyty. W następnych dniach odbywały się indywidualne rozmowy z każdym z konfratrów, których jest tutaj ponad trzydziestu.

Dom Macierzysty to przede wszystkim gościnne miejsce dla konfratrów, którzy przyjeżdżają z całego świata by uczestniczyć w sesjach CIF (Międzynarodowego Centrum Formacyjnego), dla diecezjalnych księży-studentów, młodych konfratrów z regionu Kamerunu i Wietnamu, którzy we Francji doskonalą swoją formację, oraz dla różnych grup, zakonnych i świeckich, z różnych ruchów i stowarzyszeń, zwłaszcza w weekendy.

W towarzystwie Wizytatora, ks. Elie'go Delplace, ks. Du odwiedził wszystkie wspólnoty lokalne: ■ **Bondues**, na północy, w pobliżu Lille, gdzie superiorem jest były Wizytator, ks. Piotr Cornée. ■ **Courneuve**, na północnych obrzeżach Paryża, gdzie niedawno utworzono wspólnotę międzyprovincialną by ożywić bardzo liczącą parafię, złożoną głównie z afrykańskich imigrantów.

■ **Amiens**, ok. 100 km na północ od Paryża (niedaleko Folleville, tak drogiego Misjonarzom), gdzie konfratry prowadzą parafię Św. Anny i którym diecezja powierzyła obszary wiejskie. ■ **Pitres**, w diecezji Evreux, niedaleko Rouen, w Normandii, gdzie w szerokim zakresie konfratry posługują duszpastersko. ■ **Haute Marne**, w diecezji Langres-Chaumont, gdzie dwóch młodych konfratrów obsługuje powierzony przez diecezję cierpiącą na dramatyczny brak księży obszar. ■ Na koniec wspólnota w **Metzu**, na północnym wschodzie, składająca się z sześciu konfratrów, którzy ogólnie mówiąc pracują w trzech parafiach bardzo od siebie oddalonych. Koniecznie wspomnieć tutaj należy o parafii świętych Szymona i Judy, często odwiedzanym miejscu pielgrzymkowym, w którym Misjonarze pracują od 1921 r. Emerytowany konfrater jest kapelanem w domu dla emerytowanych Sióstr Miłosierdzia z regionu. Kolejny jest profesorem w Wyższym Seminarium Duchownym w Nancy i proboszczem.

Prowincja Paryska Francji skąła się obecnie z 64 Misjonarzy, w tym 4 braci. Średnia wieku to 68,5 roku. Dwie trzecie konfratrów (42) ma między 60 a 100 lat (średni wiek to 80,3) i mieszkają oni albo w infirmerii albo w Domu Macierzystym. Tylko 22 konfratrów ma mniej niż 60 lat.

Pomimo wieku, wielu konfratrów, nawet ci, którzy mają ponad 80 lat starają się poświęcić misji, zwłaszcza obszarach wiejskich lub szczególnie zaniedbanych rejonach miejskich. Promocja powołań, prowadzona wspólnie z Siostrami Miłosierdzia jest bardzo aktywna i przynosi pewne owoce.

Młody i dynamiczny Wizytator zorganizował trzy spotkania formacyjne ukierunkowane na misje ludowe i objazdowe – par excellence dzieło Misjonarskie, które pragnie rewitalizować.

Na koniec należy pogratulować Prowincji Paryskiej dwóch regionów przez nią utworzonych. Oba są w pełni rozwinięte i z pewnością wkrótce zostaną dwoma wice-prowincjami.

Orient. *Czterdzieści dni po śmierci Jego Świątobliwości, Kardynała Patriarchy Stephanosa II Ghattasa CM (od Sekretarza Prowincji: F. Semaana Jamila):*

Zmarł 20 stycznia 2009, cztery dni po swoich 89tych urodzinach. Pogrzeb odbył się w Kairze 23 stycznia 2009.

Pierwsza z uroczystości czterdziestnicy miała miejsce w piątek, 27 lutego 2009, w południe. W katedrze Matki Boskiej Egiptu, Jego Świątobliwość Patriarcha Antonios Naguib, Patriarcha Alkesandryjski dla Koptów katolików, następca naszego opłakiwanego brata odprawił Mszę św. Koncelebrowali wszyscy katolicy biskupi koptyjscy. Asystowali przedstawiciele innych Kościołów, katolickich i nie-katolickich. Patriarcha Wikariusz. J.E. Youhama Qolta wygłosił homilię. We Mszy św. uczestniczyli konfratry z Aleksandrii podobnie jak Siostry Miłosierdzia z Kairu. Uczestniczyli też licznie inni księża, zakonnicy i wierni. Przy wejściu do katedry rozdawano specjalne wydanie magazynu patriarchy – *Al-Salah* – poświęcone naszemu zmarłemu wspomnianemu konfratrowi.

Druga uroczystość miała miejsce w Aleksandrii, w piątek, 6 marca 2009 o 17:30, w katedrze katolików koptyjskich z dwóch powodów: po pierwsze, stolicą patriarchy jest Aleksandria, a po drugie z powodu Misjonarskiej obecności w Aleksandrii, wspólnocie, w której Jego Wielbność Stephanos Ghattas był najpierw ekonomem (1960-66) a następnie superiorem (1966-7). Uroczystość została zorganizowana wspólnie przez Patriarchat i Misjonarzy. W wypełnionej katedrze, Mszy św. przewodniczył Jego Wielbność Patriarcha Antonios Naguib. Wśród koncelebransów byli liczni konfratry z Wizytorem na czele. Na prośbę Jego Wielbności Patriarchy, Wizytator, ks. Milad Zakhary wygłosił homilię w której podkreślił Misjonarskie bogactwo zmarłego świętej pamięci Prałata. Homilia była tak poruszająca, że niektórzy zgromadzeni zaczęli klaskać pomimo wzniosłej atmosfery liturgicznej. Takie było życie tego barwnego pasterza, który, dzięki cnotom Wincentyńskim, nazaczył wszystkich napotkanych za życia ludzi. Jeżeli J.E. Ghattas był tak dobry to jak wielka będzie dobroć Boga.

NOMINACJE/ZATWIERDZENIA

MAUVAIS Christian	10.03.2009	Dyrektor Sióstr Miłosierdzia, Afryka Północna
STASIOWSKI Marcin Marek	24.03.2009	Dyrektor Sióstr Miłosierdzia, Kraków (zatwierdzony)

ŚWIĘCENIA KAPŁAŃSKIE

NAYAK Jisay	<i>Prowincja Północna Indii</i>	30.12.2008
KULLU Filmon	<i>Prowincja Północna Indii</i>	9.11.2008
EKKA Shriakus Felix	<i>Prowincja Północna Indii</i>	11.01.2009
LAKRA Jiwan Kishore	<i>Prowincja Północna Indii</i>	8.02.2009
MBALLA AWONO Justin	<i>Prowincja Paryska Francji</i>	13.02.2009
NYEG Jacob	<i>Prowincja Paryska Francji</i>	13.02.2009

NECROLOGIUM

Nazwisko	Status	Data zgonu	Prowincja	Wiek	Powołanie
MARGARIA Maggiorino Giovanni	Sac	2.03.2009	Turyńska Włoch	90	72
LACABE SÁDABA Jesús	Diac Per	6.03.2009	Saragoska Hiszpanii	74	56
MIÑON VARONA Emiliano	Sac	12.03.2009	Saragoska Hiszpanii	85	66
GICEWICZ Edward	Sac	17.03.2009	Nowej Anglii (USA)	96	75
O'DONNELL Joseph M.	Sac	17.03.2009	Wschodnia USA	91	70
SAN LLORENTE PUENTE Santiago	Sac	20.03.2009	Madrycka Hiszpanii	88	71